

Álmodtam egy szépet

Túl vagyunk a 200 éves színház ünneplésén, az aradi események az országos hírfolyamba kerültek.

Szép és lélekfelemelő volt a konferencia és Bp. Nemzeti Színház előadása.

A tudatalattim azonban–úgy látszik– továbbra is a színházzal foglalkozott, mert a múlt éjjel újra a jubileumi díszelőadáson voltam, amely (álomban) igen szép, Arad színházi múltját idéző hatásos produkció volt. (Igaz, az „éjszakai látomásban” összekeveredett az 1939/ 40-ben itt működő Erdélyi Kamaraszínház és a mostani Aradi Kamaraszínház)

Ünnepeltük a 200 éves színházat, az előadás szereplői a helyi színészek (akik ugye a dicső múlt folytatói!!), volt ott az erre az alkalomra írt prólóg, amelyet igazi pátosszal mondott (nem olvasott) el az igazgató, hangosan és tagoltan, mindenki hallhatta, érthette. Ezután a nézők az elmúlt két évszázad jelesebb színdarabjainak rövid, ügyesen összeválogatott részleteiben gyönyörködhettek, volt ott dráma és tragédia, operett és opera, de még az elfeledett népszínmű részletek is sikert arattak.

Ekkor felébredtem, de az álom nyomott hagyott bennem, próbáltam a valóságban is összehasonlítani a két kamaraszínházat.

Az ***Erdélyi Kamara Színháznak*** csak egy színházi évad adatott meg, a 21 tagú társulat hetente 3-4 alkalommal adott műsort, a hét közepén egy alkalommal napi két előadás volt, vasárnap rendszeresen 3 előadást tartottak (délután háromkor, este hatkor, majd kilenckor). A nézők rendszerint megtöltötték a 330 ülőhellyel rendelkező színháztermet (amelyet a két társigazgató kevés felvett kölcsönből a város nagylelkű adakozói segítségével hozott létre).

Repertoárjukban voltak Fodor László, Zilahy Lajos, Molnár Ferenc, Herczeg Ferenc, Vaszary Gábor által jegyzett színművek. Befogadó színházként is működött, a nyári évadban Szabadkay operett-társulatát látták vendégül. El is tudták tartani magukat, nem az ő hibájuk, hogy az 1940. szeptember elsejétől induló évadot már nem kezdhették el.

Az **Aradi Kamara Színház** 2007-től működik, társulata 24 tagú, az elmúlt évtizedben elsősorban vendégszínészekkel tartottak előadásokat, saját erőből 20 előadás volt.

Beszédes számok ezek, így világos nekem és másoknak is, miért volt csak álmom az a csodálatos díszelőadás helyi színészekkel.

Piroska István

Nyugati Jelen, 2018. június